

τόστα με κόκκινες ρίγες, μιά κατακόκκινη, σάν αίμα!... Μά πώς; Έτσι, από χτές ως σήμερα, τὰ μαλλιά της άσπρισαν; Και γιατί δέν έρχεται νά τον σπρώξει τώρα, μόνο τον άφίνει εκεί, στά πόδια της σάλας, νά πονή, νά βασανίζετα;... "Άχ, μανούλα μου!... Χτυπά τὸ κουνούτι της αλλότορας. Βέβαια, κάποιος πήγε κι' άνοξε, κάποιος θά μπαίνει τώρα στην αΐλη. «Φωτούλα, έσύ 'σαι; "Ελα λοιπόν, Φωτούλα μου, σήκωσέ με, νά χωρής τὸν πατέρα σου... "Επαίξα, Ξέρεις, Έκανα τσουρλίστρα στη ράμπα της σάλας και μού Ξέφυγε, Φωτούλα μου, κι' έπεσα... Που χτύπησα, με ρωτάς; Μά δέ βλέπεις λοιπόν τὸ αίμα; Στο πόδι θά χτύπησα, στο ποδαράκι μου, ὁ κακομοιρής... "Άχ, και στο στήθος πονά, λιγάκι παρακάτω από τὸν ὄμο... Στάσου... στάσου... αγά... πονά!... "Άχι έτσι νά, βάλε τὸ χέρι σου κάτω από τὴ μασκάλη... και πρόσεχε μη λερώσεις τὴν ποδιά σου... Τὸ αίμα τρέχει!... Στάσου, Φωτούλα, αίμα παλλήρακι έγώ, Ξέρεις... χόη!

Και ὁ λαβωμένος, δυναμωμένος από τὴ λαύρα τοῦ πυρετοῦ, άνακάθησε. "Ενας νοσοκόμος σταμάτησε τ' άμάξι, έπαισε μαλακά τὸ λάμπη από τοὺς ὄμους και τὸν άνάγκασε νά ξεκαλωθῆ πάλι στο φρείο.

— "Ησιγάστε, κίριε άνθητολογαγέ, εἰτε, μη χτυπάσατε έτσι, γιατί θά σάς λυθὺν οἱ έπίδεςμα.

Κι' ὁ λάμπης χλωμός, άφανισμένος, έβλεπε πάλι τὰ μάτια και δέν έθγαλε πικρά μιλιά... .

Σιγά—σιγά ὁ πυρετός του κατέβαινε... .

"Η αΐλη άρχισε νά γλυκοχαρίζη. Κόκκινος βαφτόαν ὁ οὐρανός, σάν νά καθρέφτιζε τὸ αίμα τοῦ κάμπο, της άνθρωποσφαγῆς. Λίγο πὸν έπάνω από τὴν άντιζωνιή χωρικορομιά, ὁ Άδερμένος έτρεμε σάν φλουρί, πὸν ὅσο προχωροῦσε ἡ αΐλη, κίριε γινόταν πὸ θεατὸ... Στοὺς πείρους, στα χαμάλαδα, ζυγτημένα τὰ πουλάκια της 'Ανοιξῆς, τίνιζαν από τις φτερούγες τους τὴ νυχτερινή δροσιά και φιλωροῦσαν με γλυκά πιπίσιμα. "Η ζοή τοῦ βουνοῦ και τοῦ λόγγου ξεκαλοῦθασε τὸ δρόμο της· οἱ στρατοκόπι τὸ δικὸ τους, με τὰ κωρασιμένα ἄλογα, τὰ κανόνια, τις σκαμμένες σημαίες, τοὺς λαβωμένους... .

ΚΕΦ ΑΛΛΙΟ Δ!
ΕΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Χλιαρό εἶνε τ' 'Απριλιάτικο βράδι. Στην ἀπόδραση τραπεζαρία ἡ οἰκογένεια τοῦ Λέπουρα, τοῦ συμβολαιογράφου, έχει τελειώσει πικρά τὸ δείπνο της, άρχοντικό, ὅπως πάντα.

"Ο συμβολαιογράφος εἶν' εὐχαριστημένος κι' άπόψε. Γεύτηκε τὸ τετρατάχο λαυράκι του, τηγανισμένο με φρένο λάδι, τὴ σαλάτα του από ραδιοκλιβάσταρα, ὄλο κορφές, τὸ νόστιμο κασέρι του, βρεγμένο με γενναίο ρετσίνα, τὰ φρούτα του, και τώρα περιμένει τὸ συνηθισμένο του καφεδάκι, ελαφρό—βροστό, γιὰ τὴ ζώνη... .

Κι' εἶνε μακάριος ὁ Λέπουρας. Πλάγι του έχει τὴν ἀξία συντροφίσσα της ζωῆς του, ὀμορφογυναικα άίμα, στα σαραντάδι της, με τὰ τελευταία τριαντάφυλλα στα μάγουλα και τὸ πρῶτο ἄσπρη στα μαλλιά... .

"Αντίκρου τους τὰ τρία κορίτσια, ἡ Σμαρώ, ἡ 'Αγλαΐα, ἡ Δήμητρα ἀποτελείωναν τὸ φρούτο τους... "Η μεγάλη κορμιστή λάμπα, έρχοιγε τὸ φῶς της στην ἔρημη αὐτὴ οἰκογενειακή ζωογραφία, κι' άπ' τ' άνοιχτά παραθύρα έπιανε ὁ γλυκὸς ἀνασασμός τοῦ κήπου, σκορπίζοντας τὴν εἰσοδιά τὸν άνοιξιάτικων λουλουδιῶν... .

"Όταν ἡ ὑπερήτρια έσερβίρισε τὸν καφέ, ἡ Δήμητρα ρώτησε τὸν πατέρα της:

— Μπαμπά, θέλετε νά σάς παίξουμε τίποτ' άπόψε;

— "Αιέ πῶς, τζόγια μου; Έκανε ὁ φιλόμυθος πατέρας, δίχως μουσική θά τὴνε περάσουμε τὴ βραδιά μας;... .

— Νά κάνουμε κίνη τὴ σερενάτα τοῦ Τοξέλι πὸν μᾶς έστειλε ἡ Φανίτα; έπρότεινε ἡ Σμαρώ, πεντόνοντας τὰ μαύρα μάτια της... .

— "Εχετε καινούργια σερενάτα και μάλιστα τοῦ Τοξέλι και μού τὸ κρῖθετε; Μπαράβο σας, κορίτσια!... . Λοιπόν, στο μοιμένο τὴ σερενάτα! Αὐτοῖνος ὁ Τοξέλι σπῖχει κάτι νότες μορφία, κι' ἄς εἶνε υπερμάντες.

— Γιατί, μπαμπά; ρώτησε ἡ 'Αγλαΐα με περιέργεια, κι' έκανε;

— Μά δέ θυμάσαι κίνη τὴν ιστορία του με τὴ πριγκιπέσσα της Σαζωνίας, πὸν της έκανε μάθημα και... . ὄχ, μανούλα μου, τὸ ποδαράκι μου!

(Ακολουθεῖ)

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Καλύτερα ένα τέταρτο βασιλεύς, παρά έναν αἶωνα δούξ. "Η πονετική αυτοκράτειρα κι' ὁ αὐστηρὸς εἰκονόμος. Βολταίρος και Πιρόν. Μιά γνωστική βασιλίσσα. Τὶ άπάντησε ἡ Χριστίνα της Σουηδίας στοὺς ὑπηκέους της πὸν ζητοῦσαν διάδοχο. "Ο ντ' 'Αννεῦντσιο και τὸ ὑπάθριο θεατρά του. Λησται εκ τῶ φυσικῶ, κτλ. κτλ.

"Ο Δὸν Ζουάν δούξ της Βραγάνσας, θταν τοῦ προσέφεραν κάποτε τὸ στέμμα της Πορτογαλλίας, διάταξε νά τὸ δεχτῆ. Τότε ἡ σύζυγός του Λουΐζα τοῦ εἰτε:

— Γιατί διατάξεις, αγαπητέ μου; Δέν καταλαβαίνεις, ὅτι άξίζει περισσότερο νά γίνης βασιλεύς της Πορτογαλλίας, έστοι και γιὰ ένα τέταρτο, παρά νά μείνης δούξ της Βραγάνσας έστο κι' έναν αἶωνα;

***

"Η Αβκατερίνη Β' της Ρωσίας εἶδε μιὰ παγεροή χειμωνιάτικη μέρα κάποια γυναίκα νά στέκεται ἐνὶ πολλῇ ὥρα ἔξω από τ' αυτοκρατορικά μαγειρεία σάν νά περιμένε κάποιον και ρώτησε τοὺς ὑπηρετές γιὰ νά μάθῃ τί ζητοῦσε εκεί.

— Εἶνε φιλενάδα ενός παραμαγειροῦ, της άπάντησαν, και περιμένει τὴν κατάλληλη εὐκαιρία γιὰ νά της δῶση νά φῆ κανένα κομμάτι χοιροφάη... .

— Δώστε της ένα κομμάτι χοιροφάη ὀλόκληρο, διάταξε ἡ πονετική αυτοκράτειρα, ἀλλά προσέχετε νά μη σᾶς πάρῃ μωροδιά ὁ οἰκονόμος τοῦ παλατιοῦ, γιατί αὐτός δέν χοιρατεύει!... .

***

ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

"Η μαστίγωσις τοῦ καταδίκου.

(Παλιά, σπανία γκρασοῦρα)

"Ο βασιλεύς ὅμως, ὁ ὁποῖος εγγνώριζε τὸ βαθύτερο ἐλατήριο τῶν λόγων του, ἀποκρίθηκε:

— Πές καλύτερα, ὅτι ξεκαλοῦθε νά κρῖλλη πέντε ὥρα, ἀλλὰ πρὶν από κάμποσον καιρὸ άρχισε νά... μιλῆ ἄσχημα!... .

***

"Η βασιλίσσα της Σουηδίας Χριστίνα ἐκθερονοῦσε τὴ χώρα της με τὴση ἰκανότητα, ὥστε κατά τὴ διάρκεια της βασιλείας της, οἱ κάτοικοι εγγνώρισαν ἡμέρες μεγάλης εὐθυμίας και προόδου. Μονάχα ένα παράπονο εἶχαν οἱ ὑπῆκοοί της, ὅτι δέν ἀποφάτιζε νά παντρευτῆ και αὐτὸ τὸ παράπονο ἀποφάτισαν κάποτε νά της ἀνεκονοῦσουν.

— Μὴ μού ζητάτε νά παντρευῶ! τοὺς άπάντησε ἡ γνωστική βασιλίσσα. Γιατί με δση εὐκαιρία μποροῦ νά γεννήσω έναν Αἰγυπτο, με ἄλλη τὴση μποροῦ νά σᾶς φέρω στον κόσμο έναν Νέωνα!... .

***

"Ο Γαβριήλ ντ' 'Αννοῦντσιο συνέλαβε κάποτε τὴν ιδέα νά ἰδρῆθη θεατρο μέσα σ' ένα δάσος, ἔξω από τὴ Ρώμη. Ένῶ λοιπόν μιὰ μέρα περιφερόταν κάτω από τὰ δέντρα, ἀνακτῶντας τὸ κατάλληλο μέρος, κάποιος από τοὺς ληστας ποῦ παραμόνευαν εκεί γύρω, ὁ περίφημος Καρζῖμα Βάλο, παρασιώστικη μαρὸς του και τὸν ρώτησε:

— Έσεῖς εἰστε πὸν σκοπεῖτε νά κάμετε θεατρο ἐδῶ;

— Μάλιστα, άπάντησε ὁ ποιητής.

Και σεις ποῖς εἰστε;

— "Ο λήσταρχος Καρζῖμα Βάλο! "Ηρθα λοιπόν νά σᾶς πῶ, ὅτι ἄμα παίζετε τοὺς... «Ληστας» τοῦ Σῖλλερ νά με ἐδολοῖηστε... .

